

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818203164
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoľáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8818203164.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zoľákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: P. E., O.. XX.XX.XXXX, V. P. XX, XXX XX B. O. Z., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, IČO: 31 954 448, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava - Staré Mesto, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.422,22 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 5Csp/168/2018-72 z 15. júla 2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti do výšky 500,- eur.

V prevyšujúcej časti mení rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu vo zvyšku zamietla.

Priznáva žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 900,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

2. 2.1 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutočností, že súd rozsudkom, č. k. 3C/85/2014-55 z 20. apríla 2016 v spojení s opravným uznesením, č. k. 3C/85/2014-80 z 25. januára 2018, zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, sp. zn. RK-PC-618/14-LP z 29. apríla 2014 a určil, že zmluvná podmienka v zmluve č. XXXXXXXXXXXX bod 8.4., v znení „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľa na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výške odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl. 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm.

b) tejto výšky revolvingu podľa čl. 4.1. zmluvy o dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2. žiadosti/zmluvy.“, je neplatná. Zároveň určil, že zmluvná podmienka v zmluve č. XXXXXXXXXXXX v bode 8.1., v znení „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 146,92 eur a za b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 76,32 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.“, je neplatná. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením (správne rozsudkom), č. k. 20Co/35/2018-93 zo 17. mája 2018 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil.

2.2 Súd prvej inštancie mal z výsledkov vykonaného dokazovania preukázané, že v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/85/2014 si žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil svoje právo, keď sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbitr, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, sp. zn. RK-PC-618/14-LP z 29. apríla 2014. Súd žalobe vyhovel z dôvodu podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, teda z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Súd rozhodol o neprijateľných zmluvných podmienkach v zmluve v zmysle § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) tak, že určil ich neplatnosť, vyslovil porušenie ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, rozpor úrokov z úveru s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ale aj to, že úver mal byť bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2.3 Vychádzajúc z uvedeného považoval súd prvej inštancie právny základ nároku žalobcu na finančné zadostučinenie za plne dôvodný a vzhľadom na porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzitu zásahu do práv spotrebiteľa, výšku sumy žalovaným požadovanej a prisúdenej rozhodcovským rozsudkom vydaným v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu spotrebiteľa, dĺžku trvania závadného stavu, nakoľko žalobcovi bol rozhodcovský rozsudok doručený už 29. mája 2014 a objektívnu spôsobilosť tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobcu, považoval za primerané finančné zadostučinenie sumu 900,- eur, na zaplatenie ktorej žalovaného zaviazal. K námietke žalovaného, že žalobca nesplnil svoju povinnosť zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda neuhradil na základe uvedenej zmluvy, ani to, čo prijal, uviedol, že je vecou žalovaného, aby si uplatňoval nárok z predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Súčasne uviedol, že skutočnosť, že žalobca žalovanému neuhradil dlžnú sumu nemôže zohrávať úlohu pri určení, či tu je nárok na primerané finančné zadostučinenie a pri určení výšky tohto nároku. Žalovaný je oprávnený domáhať sa všetkých nárokov z predmetného právneho vzťahu v súlade so zákonom, a to aj podaním žaloby na súd. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v danom prípade sa chcel žalovaný obohatiť na úkor žalobcu minimálne o 1.422,22 eur, keďže žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 873,08 eur a žalobca uhradil žalovanému 656,37 eur, avšak žalovaný si v rozhodcovskom konaní uplatnil od žalobcu nárok na zaplatenie sumy 1.638,93 eur s príslušenstvom, aj keď mal iba nárok na zaplatenie 216,71 eur.

2.4 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 3 ods. 3 a § 3 ods. 5 v znení účinnom do 31. decembra 2018 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

2.5 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a s ohľadom na skutočnosť, že považoval žalobcu za plne úspešného, pokiaľ ide o jeho základné právo a samotný nárok na primerané finančné zadostučinenie priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania z prisúdenej sumy.

3. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 900,- eur a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej

lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní tvrdil, že zo žiadneho záveru súdu prvej inštancie nevyplýva, že by zrušenie rozhodcovského rozsudku odôvodňovalo vôbec pasívnu legitímáciu žalovaného vo vzťahu k finančnému zadosťučineniu, ktoré sa požaduje na základe zrušenia rozhodcovského rozsudku, v zmysle akého právneho posúdenia súd prvej inštancie dospel k tomu, že žalovaný sa chcel obohatiť o 1.422,22 eur a akou úvahou, právnym posúdením a vyhodnotením akých skutkových zistení súd dospel k sume 900,- eur. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že žalobu zamietla a žalovanému priznáva právo na náhradu trov právneho zastúpenia v prvoinštančnom konaní v rozsahu 100 %. Zároveň si žalovaný uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného v súdom určenej lehote nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť.

6. Podľa § 388 odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Odvolací súd na základe uvedeného skutkového stavu ako aj citovaných zákonných ustanovení právne uzatvára:

9. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že žalobca si uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie na základe toho, že v konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3C/85/2014 o zrušenie rozhodcovského rozsudku a neplatnosť zmluvných podmienok, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, dôkazom čoho je rozsudok z 20. apríla 2016 v spojení s opravným uznesením z 25. januára 2018 a uznesením (správne rozsudkom) Krajského súdu v Prešove, č. k. 20Co/35/2018-93 zo 17. mája 2018. Keďže v tomto konaní bol zrušený rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina, sp. zn. RK-PC-618/14-LP z 29. apríla 2014 a zároveň bola určená neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v článku 8 bod 8.1. a 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 23. augusta 2012, žalobca sa podanou žalobou domáhal primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.422,22 eur, ktoré sa rovná sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatiť.

10. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

11. K odvolacej námietke žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že v zmysle záverov konštantnej judikatúry právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, odvolací súd zhodnotil túto odvolaciu námietku vo vzťahu k samotnému nároku ako aj k výške priznaného zadosťučinenia za nedôvodnú. Z napadnutého rozsudku má odvolací súd za preukázané, že žalobca si úspešne uplatnil voči žalovanému právo na ochranu spotrebiteľa v dôsledku vydania rozhodcovského rozsudku, sp. zn. RK-PC-618/14-LP z 29. apríla 2014 a používania neprijateľných zmluvných podmienok dodávateľom a ich uplatňovania v čase, kedy boli zmluvné dojednania vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky, v dôsledku čoho má podľa zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie. Základ nároku je tak nepochybne daný.

13. Čo sa týka výšky súdom prvej inštancie priznaného finančného zadosťučinenia, ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu bez stanovenia kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je v danom prípade potrebná komparácia s odškodňovaním iných nemajetkových újm v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov (nevylučujúc európske), pri ktorých dochádza k ujme fyzickej osoby ďaleko závažnejším a už nezvratiteľným spôsobom.

15. Hoci odvolací súd nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu, k argumentu žalovaného, že zo žiadneho záveru súdu prvej inštancie nevyplýva akou úvahou, právnym posúdením a vyhodnotením akých skutkových zistení súd dospel k sume 900,- eur, uvádza, že to bol žalovaný, kto nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Nielenže uzatvoril so žalobcom zmluvu o revolvingovom úvere obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky, ale na základe rozhodcovskej zmluvy inicioval aj rozhodcovské konanie, v ktorom boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

16. Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na závažné a viacnásobné porušenie práv žalobcu, ktorých ochrany sa navyše úspešne domohol v konaní pred súdom, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. V tejto súvislosti však zdôrazňuje, že jeho priznanie vo výške 900,- eur nepovažuje za primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu. Aj keď bol žalobca nútený v dôsledku konania žalovaného domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilé mu privodiť ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov a iné, nemožno opomenúť ani skutočnosť, že žalobca žalovanému v čase rozhodcovského konania dlhoval 216,71 eur. S poukazom na uvedené okolnosti odvolací súd považuje za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, ktoré je adekvátne skutočnostiam prejednávaneho prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým

je poskytnutie satisfakcie žalobcovi - spotrebiteľovi a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

17. K odvolacej námietke žalovaného o hrubom porušení práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie NS SR zo dňa 23. 11. 2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08. 06. 2006, I. ÚS 188/06).

18. K odvolacej námietke žalovaného, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd uvádza, že predmetný odvolací dôvod predstavuje pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré nemožno subsumovať pod iné odvolacie dôvody a ktoré je spôsobilé vyvolať následok nesprávneho rozhodnutia vo veci. Z odvolania žalovaného však žiadne konkrétne porušenie procesného postupu súdu prvej inštancie nevyplyva, preto sa odvolací súd predmetnou námietkou žalovaného bližšie nezaoberal.

19. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovaného za čiastočne dôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti do výšky 500,- eur ako vecne správny potvrdil a postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 388 v prevyšujúcej časti zmenil a žalobu vo zvyšku zamietol.

20. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týka skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Z tohto dôvodu priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).